

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-204/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva zaštite okoliša i energetike, Z., kojeg zastupa I. V., dipl. iur., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 21. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„ Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/17-01/459, URBROJ: 401-01/04-17-2 od 3. srpnja 2017. te se predmet vraća na ponovni postupak.

ili podredno

Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/17-01/459, URBROJ: 401-01/04-17-2 od 3. srpnja 2017.

Odbija se žalba G. R. izjavljena protiv rješenja Ministarstva zaštite okoliša i energetike KLASA: UP/I-008-01/17-03/13, URBROJ: 517-04-17-1 od 23. svibnja 2017. kao neosnovana.“

O b r a z l o Ź e n j e

Tužitelj je rješenjem od 23. svibnja 2017. odbio zahtjev korisnika G. R. kojim je zatražena preslika mišljenja Uprave za zaštitu prirode KLASA: 612-07/17-59/55, URBROJ: 517-07-2-1-17-4 od 6. ožujka 2017. (dalje u tekstu: Mišljenje). Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem usvojio i poništio tužiteljevo rješenje i odobrio korisniku pristup preslici zatraženog Mišljenja.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi tvrdi da je predmetno Mišljenje izdano u provođenju postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš na zahtjev nositelja C. d.o.o. u upravnom postupku. Navodi da je C. d.o.o. podnio prijedlog za obnovu postupka u kojem je doneseno rješenje od 20.

ožujka 2017. Kako je postupak bio u tijeku tužitelj navodi da je ocijenio da bi davanje Mišljenja dovelo do pogrešnog tumačenja sadržaja informacija, ugrožavanja procesa donošenja propisa i akata i slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. Tvrdi da se dokumenti iz postupka koji traje ne mogu izuzeti iz područja primjene Zakona o općem upravnom postupku te podvesti pod primjenu Zakona o pravu na pristup informacijama. Tvrdi da je Uprava za zaštitu prirode ustrojstvena jedinica Ministarstva i da nije ovlaštena izražavati stavove u njegovo ime, a da stav tijela javne vlasti predstavlja njegovo rješenje od 20. ožujka 2017. u kojem je navedeno i predmetno mišljenje.

Tužitelj tvrdi da predmetno mišljenje ne predstavlja informaciju o okolišu iz članka 4. stavka 1. točke 10 Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“ 80/13., 153/13 i 78/15.) već da ta točka predstavlja definiciju informacije o okolišu koja je razrađena u članku 156. Zakona. Tvrdi da tuženik pogrešno smatra da u predmetnom slučaju preteže javni interes jer Mišljenje ne predstavlja takvu informaciju te da je tuženik dokument „mišljenje“ zamijenio s „elaboratom zaštite okoliša“ u kojem su navedene sve sastavnice okoliša. Predlaže poništiti tuženikovo rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak ili podredno poništiti tuženikovo rješenje i odbiti žalbu kao neosnovanu.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je u drugom postupku koji se vodio pred tuženikom po zahtjevu korisnika protiv tužitelja predmet kojeg je također bio Mišljenje, tužitelj u cijelosti postupio po tuženikovom rješenju kojim mu je naložena dostava Mišljenja. Nejasno mu je zašto tužitelj sada tvrdi da navedena informacija ne predstavlja informaciju o okolišu iz članka 4. stavka 1. točke 10. Zakona o zaštiti okoliša te da informacije o okolišu nisu samo informacije navedene u članku 156. Zakona. Tvrdi da svi navodi iz tužbe nisu relevantni u ovom postupku jer se iz sadržaja spisa nije moglo utvrditi postojanje zakonskog ograničenja iz članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.). Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je G. R. od tužitelja zatražio mišljenje Uprave za zaštitu prirode KLASA: 612-07/17-59/55, URBROJ: 517-07-2-1-17-4 od 6. ožujka 2017. s kojim zahtjevom je prvostupanjskim rješenjem odbijen pozivom na odredbu članka 15. stavka 4. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik usvojio te poništio tužiteljevo rješenje i odlučio da se korisniku odobrava pristup zatraženoj informaciji.

Po ocjeni ovog suda pravilno je tuženik poništio tužiteljevo rješenje i dopustio korisniku pristup traženoj informaciji.

Pravilno je tuženik po provedenom testu razmjernosti ocijenio da u predmetnom slučaju prevladava javni interes u odnosu na razloge iz kojih tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji koji su propisani odredbom članka 15. stavka 4. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.). Pravilno je ocijenjeno da javnost ima pravo biti upoznata s eventualnim utjecajem projekta na okoliš koji kao dobro uživa posebnu zaštitu.

Slijedom navedenog tuženik je pravilno ocijenio da je dopušteno i na zakonu utemeljeno omogućiti pristup zatraženoj informaciji, uz razložno obrazloženje s koji je ovaj sud u cijelosti suglasan.

Uz navedeno valja dodati da je prema dokumentaciji u spisu, tužitelj u identičnoj situaciji postupio po tuženikovom rješenju, a u predmetnom slučaju je pokrenuo upravni spor protiv tuženikova rješenja zahtijevajući poništavanje istog.

S obzirom na sve navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe Zakona o pravu na

pristup informacijama i Zakona o zaštiti okoliša, stoga je sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 21. rujna 2017.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.